

Publicerad 2013-03-19 19:34 av rosa

parentes

det är vad jag ser

i dimman

slättens färger

guldbrun, livets svarta fåra

rakt igenom

lerans och tidens smala tunnelljus

räcker handen

mot mig

flickan tidlös

skamskylande sin hemlighet

bakom ridån

tornsvalornas skrik

skymningens mönster

grågula slöjor över leran

växer ut

åter och åter igen

intets förbannade förbarmande

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren rosa med Poeter.se id #1594 innehar upphovsrätten